

www.finnanest.fi
ISSN 0781-4364

Julkaisija
Suomen
Anestesiologiyhdistys ry
(SAY) – The Finnish Society
of Anaesthesiologists

Painosmäärä
1400

Päätoimittaja
Ritva Jokela
ritva.jokela[a]fimnet.fi

Toimitussihteeri
Minna Tallgren
minna.tallgren[a]fimnet.fi

Toimitus
Hannele Heine
(Koulutusilmoitukset)
hannele.heine[a]tyks.fi

Nina Keinänen
nina.keinanen[a]ppshp.fi

Ville Koskela
(Verkkotoimittaja)
ville.koskela[a]say.fi

Riikka Lehtisalo
riikka.lehtisalo[a]fimnet.fi

Leila Niemi-Murola
leila.niemi-murola[a]hus.fi

Arvi Yli-Hankala
arvi.yli-hankala[a]juta.fi

Piirrokset
Juha O. Lähde

Mainokset
Juhani Haasio
juhani.haasio[a]fimnet.fi

Osoitteenmuutokset
Timo Kaakinen
toimisto[a]say.fi
timo.kaakinen[a]fimnet.fi

Taitto
Oy Graaf Ab

Paino
Punamusta Oy

pääkirjoitus

Ritva Jokela
ritva.jokela[a]fimnet.fi

Bad English?

Anestesiologian ja tehohoidon erikoistumiskoulustelun tenttivaatimukset uudistettiin viime keväänä siten, että niihin kuuluu vain englanninkielisiä lehtiä ja kirjoja. Ainoana poikkeuksena on Finnanest. Vaikka suomenkielisestä anestesiologian ja tehohoidon oppikirjasta tulee tänä vuonna uusi painos, sitä ei enää kelpuutettu tenttivaatimuksiin. Sen pudottamista pois perustellaan mm. sillä, että kuulusteltavat eivät lue tenttiin muuta kuin sen ja Finnanestin.

Perustelu ei kannata. Jos tentin pystyy läpäisemään pelkästään em. julkaisujen tiedoilla, osoittanee se joko niiden korkeaa tiedollista tasoa tai tenttikysymysten liian matalaa vaatimusastetta. Oppikirjan toimittavat ja suurelta osin myös kirjoittavat alan korkeimman tiedon haltijat, suomalaiset anestesiologian ja tehohoidon professorit eli tenttien laatijat ja arvostelijat. Myös lehden sisältöön he halutessaan pystyvät vaikuttamaan suuresti.

Englannin kieli kuuluu tällä hetkellä kiistattomasti tieteenalan kansainvälistymiseen. Tieteellinen kanssakäyminen ei kuitenkaan ole ainoa kommunikaation taso sairaalamaailmassa. Jos suomen kielen hyljeksintä johtaa kotimaisen terminologian unohtamiseen ja ”sivistysslangin” käyttöön, meillä ei ole enää yhteistä kieltä potilaidemme kanssa emmekä osaa kertoa heille tulevasta anestesiasista tai heidän omaisilleen heidän tehohoitonsa kulusta ymmärrettävästi. Lääketieteen kehittyessä uusia diagnostisia ja hoitomenetelmiä tulee koko ajan lisää. Jos suomenkielistä alan kirjallisuutta ei ole tarjolla, käyttöön otettavien menetelmien nimitykset jäävät kääntämättä ja englanninkieliset jäävät käyttöön. Näin opimme ja puhumme juuri sitä kapulakieltä, josta meitä on kautta aikain moitittu.

Aalto-yliopiston liikkeenjohdon maisteritason opetuksessa on jo luovuttu kokonaan suomen kielestä. Firmaa voikin ehkä johtaa tuntematta suomenkielistä liikkeen johdon terminologiaa. Sen sijaan lääkäriellä täytyy olla yhteinen kieli potilaansa kanssa välittääkseen hänelle ymmärrettävästi näkemyksensä ja ohjeensa ongelman hoidosta ja välttyäkseen siltä, että hän nousee kielelliseen norsunluutorniin.

Suomen kielellä on akateemisissa maailmassa lyhyt, mutta kunniakas historia. Kuten Pekka Mykkänen artikkelissaan ”Suomi, junttien kieli” kirjoitti (HS 1.12.2013), ensimmäinen suomenkielinen väitöstilaisuus pidettiin vuonna 1858. Suomen kieli nousi ruotsin rinnalle tasa-arvoiseen asemaan vasta vuonna 1902 ja hallinnon ja opetuksen ensisijaiseksi kieleksi vuonna 1937. Voimme itse ja meidän pitää vaikuttaa siihen, että suomen kieli ei näivety. Jotta suomen kieli voisi säilyä englannin kielen rinnalla, sitä on vaalittava. Koska kieli kehittyy käytössämme, sitä on jatkuvasti huollettava.

Oma kieli on oleellinen osa ajatteluamme, identiteettiämme ja kulttuuriamme. Kansainvälistyminen ei saa sitä hävittää.

P.S. Aloitamme tässä lehdessä (s. 104) jatkokertomuksen, joka tyyliiltään kunioittaa kaikkia romanttisen sairaalakirjallisuuden perinteitä. ■